DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Kor. Nr. 9. Pińczów, dnia 20. września 1916.

SPRAWY OGÓLNE.

193.

Objęcie urzędowania przez Szefa Krajowego Komisaryatu cywilnego.

Tajny Radca Szef Sekcyi Dr. Jerzy Madeyski, zamianowany Szefem Krajowego Komisaryatu cywilnego przy c. i k. Jenerał-Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie, objął swój urząd dnia 4-go sierpnia 1916 r.

AOK O. Op. Nr. 8928 / MGG. B. Präs. Nr. 8718 /16

194.

Ponowne ostrzeżenie

przed udzielaniem pomocy w ucieczce jeńcom wojennym.

Ucieczka jeńców wojennych połączona jest ze znaczną szkodą i niebezpieczeństwem dla naszej Armii.

Kto, będąc świadomym tych niekorzyści, udziela jeńcom pomocy do ucieczki, ten popełnia zbrodnię przeciw Sile Zbrojnej Państwa z § 327 wojskowej ustawy karnej.

Zbrodnia ta podlega Sądom doraźnym i karaną jest przez te Sądy karą śmierci przez powieszenie.

Ostrzega się przeto ludność pod groźbą wyżej wymienionych skutków karnych, aby jeńcom wojennym, jak również nieznanym obcym osobom (jeńcy i szpiedzy wojskowi najczęściej używają ubrań cywilnych) nie użyczali przytułku i noclegu, bez doniesienia o tem Władzy wojskowej lub Władzy wykonującej nadzór i policyę miejscową, by im nie dawali pożywienia, ani wreszcie przez wskazywanie drogi lub dawanie ubrań lub wogóle w jakikolwiek inny sposób nie udzielali im poparcia.

MGG. Na. Nr. 9684 / E. Nr. 22592 /16.

195.

Zakaz przewozu książek i pism przez podróżnych.

Po myśli rozp. Naczelnej Komendy Armii K. Nr. 11000 ex 1916 zakazane jest zasadniczo podróżnym przewożenie z sobą jakichkolwiek pism, druków, map, fotografii, filmów i t. p. do Monarchii, do Niemieckiej okupacyi i do neutralnej zagranicy.

Przewóz wymienionych przedmiotów ma się odbywać tylko pocztą. Graniczne urzędy kontrolne otrzymały polecenie konfiskaty tych przedmiotów i postąpienia z nimi według specyalnych przepisów.

SPRAWY WOJSKOWE.

196.

MGG. I. Nr. 14049 / M. A. Nr. 2311 |16|S.

Zżęcie i zbiórka szuwarów i trzcin.

C. i k. Komenda obwodowa przypomina ponownie z całym naciskiem wójtom, sołtysom oraz pp. właścicielom dóbr względnie dzierżawcom, aby rosnącą na obszarze gmin i w prywatnych posiadłościach trzcinę, szuwar i sitowie kazali jak najrychlej wysiec.

Najodpowiedniejsza pora do zsieczenia trwa do końca września, ponieważ później porosty te coraz bardziej twardnieją i nie nadają się już na wyroby dla celów wojskowych.

Postępowanie przy żniwie: Trawy wymienione należy ścinać nizko u korzenia sierpem lub kosą i rozścielać na słońcu w cienkich warstwach.

Szuwar trzeba dla lepszego wysuszenia dolnych, lepkich części dołem porozciągać, a najlepiej pojedynczo liście porozkładać. Zależnie od ciepła suszenie ma trwać 1—3 dni, przyczem trzeba materyał odwracać z jednej strony na drugą.

Trzcinę należy suszyć wraz z liśćmi, a nie obrywać ich.

Tak wysuszone rośliny należy powiązać w snopki, dające się łatwo podnieść, następnie złożyć w kopy i przechować w miejscu suchem, zabezpieczonem od deszczu.

Cała ta akcya ma na celu ograniczenie wywozu słomy z obwodu przez zastąpienie tejże powyższymi materyałami.

Po wszelkie informacye należy się zwracać osobiście lub pisemnie do c. i k. obwodowego Urzędu leśnego w Pińczowie.

197.

MGG. K. Nr. 56344 / M. A. Nr. 2496 /16.

Przerwania przewodów telegraficznych i telefonicznych.

W ostatnim czasie powtórzyły się we wschodnich obwodach przerwania drutów telegraficznych, co tembardziej uderza, ile że w miesiącach letnich przerwania drutów są rzadkością.

W konkretnym wypadku stwierdzono zresztą niedwuznacznie, że zaszło złośliwe uszkodzenie.

Przypomina się przeto wszystkim urzędom gminnym ogłoszone już poprzednio (patrz Dziennik urz. Nr. 4 z roku 1916) rozporządzenie c. i k. Jenerałgubernatorstwa wojskowego Präs. Nr. 973 ex 1915, według którego gminy odpowiadają solidarnie za wszystkie uszkodzenia przewodów telegraficznych i w razie niewykrycia sprawcy one będą obłożone dotkliwemi karami pieniężnemi.

Posterunkom c. i k. Żandarmeryi i innym organom publicznym poleca się przy sposobności patroli zwracać szczególną uwagę na przewody telegraficzne i telefoniczne.

SZKOLNICTWO.

198.

Utworzenie Rady Szkolnej Gubernialnej.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 7-go sierpnia 1916 r.)

Na podstawie zezwolenia Naczelnej Komendy armii zarządza się, co następuje:

§ 1.

Celem udzielania dorady Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w zakresie szkolnictwa wychowania i nadzoru szkolnego ustanawia się „Radę Szkolną Gubernialną".

§ 2.

Rada szkolna Gubernialna będzie rozpatrywać wszystkie sprawy, dotyczące szkolnictwa, wychowania albo nadzoru szkolnego w całem Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież te, które Jenerał-Gubernator wojskowy w poszczególnych wypadkach Radzie do rozpatrzenia przeznaczy.

Wobec tego należy ze spraw, dotyczących szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego, do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej w szczególności wydawanie opinii co do:

a) rozporządzeń i okólników, które ma wydać Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe;
b) rocznych preliminarzy;
c) planów normalnych, książek szkolnych, środków i pomocy naukowych;
d) zakładania, dalszego prowadzenia i zamykania szkół i zakładów wychowawczych;
e) subwencyonowania prywatnych zakładów naukowych i wychowawczych.

Rada Szkolna Gubernialna może także z własnej inicyatywy przedkładać wnioski i opinie Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu.

§ 3.

Przewodniczącym Rady Szkolnej Gubernialnej jest szef Cywilnego Komisaryatu krajowego.

Członkami Rady Szkolnej Gubernialnej są:

a) trzej zastępcy Kościoła katolickiego, po jednym zastępcy protestanckiego i izraelickiego Stowarzyszenia religijnego;

b) czterej znawcy szkolnictwa;

c) po jednym zastępcy miast Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia;

d) sześciu zastępców Centralnego Komitetu ratunkowego;

e) jeden zastępca Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna“.

Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, organy nadzoru szkolnego przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież zastępcy władzy wyznaczeni w poszczególnych wypadkach mają brać udział w obradach i uzasadnić projekty Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego będące przedmiotem obrad. Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego jest zastępcą Przewodniczącego i wykonywa tegoż prawa w razie jego nieobecności.

§ 4.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. a) mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy, a mianowicie: zastępców Kościoła katolickiego po porozumieniu się z biskupami w Kielcach, Sandomierzu i Lublinie, zastępcę protestanckiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z ewangielicko-augsburgskim superintendentem w Lublinie, zastępcę izraelickiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z izraelickiemi gminami wyznaniowemi w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu.

Znawców zawodowych wymienionych w § 3 lit. b) mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy na podstawie wniosków Centralnego Komitetu ratunkowego w Lublinie. Wnioski mają być Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przedłożone w ten sposób, że dla każdego z czterech znawców należy we wniosku przedstawić trzy osoby.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. c) ma delegować reprezentacya gminy miasta, a w razie jej braku Miejski Komitet ratunkowy.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. d) deleguje Centralny Komitet ratunkowy z pomiędzy swych członków, albo też z grona stojących poza nim rzeczoznawców.

Zastępcę wymienionego w § 3 lit. e) deleguje centralne biuro Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna“ w Lublinie.

Delegowanie zastępców wymienionych w § 3. lit. c), d), e), musi uzyskać zatwierdzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego.

Gdyby w przeciągu czterech tygodni po odnośnem wezwaniu ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego nie wpłynęło oświadczenie biskupa, superintendenta, gmin wyznaniowych albo Centralnego Komitetu ratunkowego, względnie nie zostały przedstawione osoby przez przedstawicielstwo gmin miejskich, Komitetów ratunkowych, Centralnego Komitetu ratunkowego albo centralnego biura Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna“, wtedy Jenerał-Gubernator wojskowy mianuje odpowiednią ilość członków, którzy w takim razie mają być zastępcami tychsamych lub zbliżonych kół społecznych.

§ 5.

Rada Szkolna Gubernialna zbiera się na zaproszenie Przewodniczącego. Opinie zapadają na

podstawie absolutnej większości głosów obecnych członków (§ 3. lit. a—e). Przewodniczący nie głosuje, może atoli rozstrzygać w razie równości głosów.

Protokolanta wyznacza Jenerał-Gubernator wojskowy.

§ 6.

Za zgodą Jenerał-Gubernatora wojskowego może Rada Szkolna Gubernialna powierzyć opracowywanie opinii i przedkładanie sprawozdań także osobom, które do Rady Szkolnej nie należą.

§ 7.

Zarządzenia i rozstrzygnięcia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w sprawach, należących do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej, które z powodu nagłości załatwiono bez wysłuchania opinii Rady, mają być podane do wiadomości Radzie Szkolnej Gubernialnej na najbliższem posiedzeniu.

§ 8.

Członkom Rady Szkolnej Gubernialnej, mieszkającym poza siedzibą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, należy się za jazdę na posiedzenia i z powrotem zwrot wydatków poniesionych na podwody i na jazdę koleją (II. klasa) oraz dzienne dyety w wysokości dwudziestu koron za każdy dzień posiedzeń, oraz za każdy pełny dzień podróży.

§ 9.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mogą się przekonywać o stanie i prowadzeniu szkół publicznych i prywatnych przez osobiste spostrzeżenia; wnioski oparte na podstawie tych spostrzeżeń należy piśmiennie przedkładać Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu. O ile członkom tym nie powierzono obowiązkn wykonywania nadzoru szkolnego ze strony właściwej Komendy, to mają się ograniczyć do przedkładania tych wniosków. Nie wolno im natomiast dawać kierownikom szkół, nauczycielom i organom nadzorczym żadnych wskazówek, któreby mogły mieć pozór zarządzeń urzędowych.

§ 10.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mają zachować jak najściślejszą tajemnicę co do przebiegu obrad. Zachowanie tego obowiązku przyrzekają przy wstąpieniu przez podanie ręki Przewodniczącemu.

§ 11.

Jenerał-Gubernator wojskowy może poszczególnych członków usunąć od sprawowania ich czynności albo rozwiązać całą Radę Szkolną Gubernialną.

§ 12.

Jenerał-Gubernator wojskowy tworzy na wniosek Rady Szkolnej Gubernialnej z dwu lub trzech członków **wydział** Rady szkolnej Gubernialnej. Przewodniczącym Wydziału jest Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. W skład Wydziału wchodzi od wypadku do wypadku wyznaczony jeszcze jeden urzędnik Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wydział ma współdziałać w przygotowaniu spraw, które mają być podane pod obrady Rady Szkolnej Gubernialnej.

Wydział ma być zwoływany przez Naczelnika oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego przynajmniej raz na miesiąc.

Członkom Wydziału nie należą się w § 8. wymienione koszta podróży i dyety.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

199.

Towarzystwo „Polska Macierz Szkolna“ w Polsce.

(Reskrypt c. i k. Naczelnej Komendy Armii z dnia 6-go czerwca 1916 r.)

Aby poprzeć rozwój szkolnictwa w naszej polskiej okupacyi oraz zapewnić organom c. i k. Zarządu wojskowego, którym poruczono obowiązki władzy szkolnej, pomoc przy dalszej budowie szkolnictwa, byłoby nader pożądanem, aby w c. i k. obszarze okupacyjnym napowrót ożyła działalność zgniecionego przed laty przez rząd rosyjski Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna“ a to jako organizacyi wprawdzie z natury rzeczy od Warszawy i niemieckiego obszaru okupacyjnego niezawisłej, jednak z tamtejszym głównym zarządem w ścisłem porozumieniu pozostającej. Zarząd wojskowy zapewni też wszelkiego rodzaju poparcie filiom i kołom tego Towarzystwa oraz poszczególnym osobom i korporacyom, które jako członkowie do Towarzystwa należały i pomoże przy ponownem rozpoczęciu jej działalności. Zarząd będzie również—o ile to tylko jest możliwe—wpływać na zjednywanie nowych członków.

Poszczególne koła i grupy miejscowe w naszym terenie okupacyjnym będą możliwie najprędzej złączone w centralę w Lublinie, któraby kierowała całą działalnością Towarzystwa tak pod względom intelektualnym jak i gospodarczym.

Nie potrzeba zaznaczać, że cała działalność Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna“ w naszym obszarze okupacyjnym co do jednania członków, urzeczywistnienia celów Towarzystwa, zbierania datków, gospodarki majątkowej i t. d., podlega nadzorowi Zarządu wojskowego jako władzy nadzorującej stowarzyszenia. Nadzór ten nad centralą w Lublinie wykonywać będzie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a nad działalnością innych kół, albo grup miejscowych i poszczególnych członków Komendy obwodowe.

Nadzór szkolny i inne czynności, należące do zakresu władz szkolnvch, wykonywać będzie tak jak dotąd po myśli rozporządzeń Naczelnego Komendanta armii z dnia 7-go marca 1915 r., L. 6 dz. rozp., z 17-go października 1915 r., L. 41 dz. rozp. i z 8-go marca 1916 r., L. 52 dz. rozp. c. i k. Zarząd wojskowy. Należy jednak powołać na zastępców do rad zawodowych przybocznych, mających się utworzyć przy każdej władzy szkolnej, w każdym razie oprócz zastępców Stowarzyszeń religijnych, nauczycielstwa, gmin i zdrowotności publicznej, także i członków Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna“

200.

Podania o posady nauczycielskie.

C. i k. Jenerałgubernatorstwo wojskowe poleciło reskryptem z dnia 3. lipca 1916 L. 42441/16. pouczyć kandydatów stanu nauczycielskiego, że w myśl § 17. rozporządzenia z dnia 31. października 1915 podania o nadanie posad nauczycielskich należy wnosić do tej c. i k. Komendy obwodowej, w której obrębie znajduje się odnośna szkoła.

Do prośby dołączyć należy potrzebne dowody uzdolnienia do wykonywania zawodu.

W prośbie należy nadmienić, czy ubiegający się byłby gotów przyjąć posadę nauczycielską także w innym obwodzie.

W żadnym razie nie wolno wnosić próśb o posady wprost do c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie.

SPRAWY GOSPODARCZE.

L. R. Nr. 1184.

201.

Kupno i sprzedaż koni, bydła i świń.

Na mocy c. i k. Jen. Gub. Wojskowej w Lublinie I. Nr. 1111|S|16 rozporządza się:

1. Handel końmi i wywóz koni z obwodu jest zabroniony.

2, Skupować bydło i świnie przeznaczone na rzeź wolno tylko osobom, które posiadają na to pisemne, na ich imię opiewające, przez c. i k. Komendę obwodową wystawione legitymacye.

Także sprzedawać bydło i świnie przeznaczone na rzeź można tylko osobom, mogącym się wykazać pozwoleniem c. i k. Komendy.

Rzeczą sprzedawcy jest przekonać się przed zawarciem umowy o sprzedaż, czy nabywca jest w posiadaniu odpowiedniego pozwolenia—w razie bowiem przeciwnym karany będzie sprzedawca na równi z nabywcą nie posiadającym odnośnej legitymacyi.

Za nieprzestrzeganie tych przepisów nastąpi konfiskata zakupionego bydła i nierogacizny jak również ceny kupna na rzecz funduszu ubogich c. i k. Komendy obwodowej.

3. Bicie bydła i świń dla konsumpcyi prywatnej jest aż do odwołania zabronione; jedynie w wyjątkowych wypadkach na skutek specyalnej prośby zezwalać będzie Komendant obwodu na bicie pewnej określonej ilości sztuk w miastach obwodu.

Ewentualne bicie z konieczności musi być zgłoszone:

a) przed rzezią u sołtysa,

b) najpóźniej w 12 godzin po odbytej rzezi u wójta gminy z podaniem przyczyny, a wreszcie przez tego ostatniego,

c) w ciągu 24 godzin po otrzymaniu wiadomości na najbliższym posterunku żandarmeryi.

Posterunek żandarmeryi ma przedłożyć natychmiast sprawozdanie c. i k. Komendzie (Weterynarzowi obwodowemu).

Bite bez pozwolenia bydło podlega konfiskacie bez względu na to, czy mięso zostało już podzielone lub nie, lub osobom prywatnym rozsprzedane.

4. Wywóz bydła i świń z obwodu bez specyalnego pozwolenia jest zakazany. Pozwolenia na wywóz udziela c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe.

Wywożone bez pozwolenia bydło i nierogacizna podlega konfiskacie na rzecz funduszu grzywien c. i k. Komendy obwodowej.

5. Oprócz konfiskaty karani będą winni w razie potrzeby więzieniem do 3 miesięcy i prócz tego grzywną do 3000 Koron.

Kary te naznaczane będą szczególnie w tych wypadkach, gdy w razie przekroczenia punktu 1, 2 lub 3 tego obwieszczenia konfiskata z jakiegokolwiek powodu nie będzie możliwa.

6. Osobom, które donosić będą o wypadkach przekroczeń niniejszego rozporządzenia wypłacana będzie premia w wysokości 20% wartości bydła, wchodzącego w rachubę.

Doniesienia składać należy w c. i k. Komendzie lub na posterunkach żandarmeryi.

Premie te przyznawane będą w razie skutecznego doniesienia organom publicznym: żandarmeryi, straży skarbowej i osobom wojskowym, a również i osobom cywilnym.

7. Każdy właściciel bydła lub świń obowiązany jest o dokonanej sprzedaży zawiadomić sołtysa wsi, podając jednocześnie numer legitymacyi, którą posiadał kupujący.

Sołtys donosi o tem w przeciągu 3 dni, w każdym razie przed końcem miesiąca wójtowi.

Ze zgłoszeń tych układa urząd gminny zestawienie uwidoczniające, ile sztuk bydła i świń z danej gminy w ciągu miesiąca wyprowadzone zostało i przez których nabywców.

Zestawienie to ma być najpóźniej 4-go każdego miesiąca przedłożone w c. i k. Komendzie obwodowej.

8. Każda sztuka bydła lub nierogacizny pędzona z jednej wsi do drugiej ma być zgłoszona u sołtysa wsi, który wystawia poświadczenie z terminem 1—2 dni.

Rozporządzenie to weszło w życie dnia 2. lipca 1916 r.

202.

Spożytkowanie zboża siewnego.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego dla austr.-węgierskiego obszaru okupacyjnego w Polsce L. 48535 z dnia 22. lipca 1916).

Na podstawie §§ 4 i 6 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916, L. 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się **celem zabezpieczenia użycia szczególnie plennego nasienia** pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa, co następuje:

1.

W obrębie obwodów może każdy rolnik zboże własnego zbioru zamienić jako zboże na zasiew za równą ilość zboża spożywczego, tego samego lub innego rodzaju; zamiana ta może jednak przy zbożu ozimem mieć miejsce tylko do 15. września 1916, a przy zbożu jarem do 15. marca 1917. Ilości zboża (kontyngenty) przepisane poszczególnym rolnikom do odstawienia nie ulegają przez to zmianie; za dotrzymanie ręczą solidarnie zarówno oddawca jak i odbiorca zboża na zasiew.

2.

W celu przeprowadzenia obrotu zbożem na zasiew między poszczególnymi obwodami, oraz spożytkowania całych lub też części zbiorów z gospodarstw hodujących lub produkujących zboże na zasiew, upoważnia się Towarzystwa rolnicze w Lublinie, Kielcach, Radomiu i Piotrkowie do zakupna oryginalnego hodowlanego zboża, posiewu takiegoż i innych wypróbowanych gatunków zbóż z wykluczeniem pośrednictwa wprost u producenta i oddania go rolnikom celem użycia zboża hodowlanego dla ich własnych gospodarstw.

3.

W tym celu mają wymienione Towarzystwa rolnicze przedłożyć c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu spis zamierzonych zakupów zboża hodowlanego, zawierający nazwisko producenta, ilość, rodzaj, gatunek (czy oryginalna uprawa, posiew lub inne zboże) i miejsce produkcyi zebranych nasion, miejsce składu i mającą się zakupić ilość.

4.

Towarzystwa rolnicze otrzymają jako dowód pozwolenia na zakupno zboża na zasiew w każdym poszczególnym wypadku od c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa uprawnienie do zakupna, które zaopatrzy w wizę Komenda owego obwodu, w którym kupno ma być uskutecznione. To uprawnienie do zakupna służy zarazem jako pozwolenie na wywóz z danego obwodu i jako poświadczenie przewozowe. Towarzystwa rolnicze mogą przytem wypłacać producentom zboża na zasiew za każde 100 kg do 6 koron ponad każdocześnie obowiązującą cenę odbioru, przy uwzględnieniu ewent. ustalonych dodatków i potrąceń. Dodatkowe te nadpłaty muszą być jednak uzasadnione wyższą wartością zasiewu dotyczących gatunków lub większą starannością przy uprawie w polu, przy żniwie i przy czyszczeniu po omłocie.

O każdem zakupnie zboża na zasiew należy przy uskutecznieniu odwozu donieść Komendzie tego obwodu, w którym to zboże zostało wyprodukowane, oraz c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu.

§ 5.

Wskutek zakupna zboże na zasiew przez Towarzystwa rolnicze zmniejsza się ilość zboża (kontyngent), przepisana sprzedającemu do odstawy o tę ilość, którą sprzedał Towarzystwu rolniczemu jako zboże na zasiew.

§ 6.

Towarzystwa rolnicze są obowiązane donieść jeneralnemu Gubernatorstwu przy zbożu ozimem do 15. października, a przy zbożu jarem do 1. kwietnia, komu zakupione zboże na zasiew oddały. Doniesienie to ma zawierać nazwisko odbiorcy zboża ua zasiew, obwód, gminę i miejscowość, w której leży gospodarstwo, które ten zasiew spotrzebowało, wielkosć tegoż gospodarstwa, dalej rodzaj i ilość zboża zasiewnego, które odbiorca otrzymał i z którego dozwolonego zakupna ono pochodzi.

Dla pokrycia swoich kosztów administracyi Towarzystwa rolnicze mają prawo pobierać od odbiorców zboża na zasiew nadpłatę do 2 K za każde 100 kg ponad zapłaconą przez nie cenę kupna, ręczą jednak za to, że zboże to będzie użyte wyłącznie na zasiew i że co do pochodzenia i jakości odpowiada w zupełności wszelkim warunkom, jakie powinno wykazywać zboże na zasiew.

§ 7.

Nabywający zboże na zasiew za pośrednictwem Towarzystw rolniczych mają oprócz przepisanej im ilości zboża (kontyngentu) odstawić na przepisane miejsce dostaw tyle pełnowartościowego zboża konsumcyjnego jako „ekwiwalent zasiewu“ ile otrzymali na zasiew. Ilość tę należy odstawić razem z najbliższą ratą kontyngentu. odstawioną po dniu odbioru zboża na zasiew. Te „ekwiwalenty zboża na zasiew“ mogą być oddane w jakimkolwiek rodzaju zboża. Za dotrzymanie tego zobowiązania ręczy wspólnie z odbiorcą zboża zasiewnego także i to Towarzystwo rolnicze, które tego zboża dostarczyło.

§ 8.

Towarzystwu rolniczemu może być udzielone pozwolenie na odstąpienie zakupionego przez nie zboża na zasiew lub też uprawnienia do zakupna tegoż innemu z wymienionych Towarzystw rolniczych. Z tem odstąpieniem przechodzą także wszelkie zobowiązania na przejmujące Towarzystwo.

§ 9.

Niedotrzymanie tych postanowień pociąga za sobą oprócz ewentualnej kary także i utratę uprawnienia do zakupna.

§ 10.

Do formularzy przepisanych dla podań względnie doniesień przewidzianych w §§ 3. 4 i 6 należy się ściśle stosować.

L. A. 1972.

203.

Obwieszczenie w sprawie uregulowania zużycia zboża i przetworów młynarskich.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 (dz. rozporz. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) oraz zarządzenia c. i k. Gubernii z dnia 18. sierpnia 1916, F. Nr. 55095 postanawiam co następuje:

§ 1.

Jako maksymalną ilość zboża, która użytą być może przez ludność, wyznacza się:

a) dla producentów, ich rodzin, oraz służby, pozostających z nimi we wspólnem gospodarstwie domowem po 400 gramów zboża dziennie na osobę;

b) dla nieproducentów (ludności miejskiej i osad miejskich) po 250 gramów zboża dziennie na osobę;

c) dla zakładów leczniczych i dobroczynnych, oraz dla osób ciężko pracujących może c. i k. Gubernia na wniosek c. i k. Komendy obwodowej wydać postanowienia odrębne;

d) na wyżywienie inwentarza użyć można najwyżej:

1 kg. owsa i 1 kg. jęczmienia na konia lub buhaja rozpłodowego dziennie.

§ 2.

Zaopatrzenie ludności w zboże i uregulowanie obrotu zbożem i przetworami młynarskimi w celach aprowizacyjnych powierzono następującym komitetom aprowizacyjnym:

w Pińczowie dla miasta Pińczowa
w Działoszycach dla miasta Działoszyc
w Skalbmierzu dla osady miejskiej Skalbmierz
w Koszycach dla osady miejskiej Koszyce
w Opatowcu dla osady miejskiej Opatowiec
w Kazimierzy wielkiej dla wsi Kazimierza wielka
w Wiślicy dla osady miejskiej Wiślica.

Komitety te odpowiadają za należyte prowadzenie spraw aprowizacyi i starać się mają o dostateczne środki pieniężne na zakupno potrzebnej ilości zboża, oraz o odpowiednie magazyny do przechowywania zapasów.

§ 3.

Potrzebną ilość zboża zapewnia Komenda obwodowa z ekskontygentu, asygnując komitetom aprowizacyjnym odpowiednią ilość zboża oraz jęczmienia i owsa jako karmy wprost od producentów.

Odbiór zboża odbywa się w regule u producenta, po cenach ustalonych w § 7, 8 ogłoszenia do L. A. 1513.

Producenci obowiązani są ilość zboża wyznaczoną do dostawy na cele aprowizacyjne dostarczyć w czasie należytym; odmowa sprzedaży jest taksamo karygodna, jak niedostarczenie kontyngentu. Komenda obwodowa wspierać będzie komitet aprowizacyjny przy nabywaniu zboża przeznaczonego do aprowizacyi i w razie potrzeby wkroczy z przysługującymi jej środkami egzekucyjnymi. Ludność wiejska nietrudniąca się rolnictwem, pokrywać ma swe potrzeby co do zboża przez zakupno wprost u producentów, a to na podstawie zezwolenia na zakupno, udzielonego przez komitet. Zabrania się ludności nie trudniącej się rolnictwem (t. j. osobom, które nie są producentami) nabywać i nagromadzać zapasy zboża i jego przetworów, oraz jęczmień i owies na karmę potrzebne, na czas dłuższy jak na 2 miesiące.

Takie większe zapasy, znalezione u osób, które nie są producentami, zostaną bez zapłaty skonfiskowane.

§ 4.

Przepisy dotyczące mlewa dla konsumcyi prywatnej.

Dla konsumcyi prywatnej mleć wolno wyłącznie następujące typy mąki:

mąkę żytnią normalną **80%** (16% otręb, 4% na rozkurz)
mąkę żytnią razową **96%** (4% na rozkurz)
mąkę pszenną normalną **80%** (4% rozkurz, 16% otręby)
mąkę pszenną wyborową lub **grysik pszenny** **15%** (1 wyciąg)
mąkę pszenną chlebową **65%** (2 wyciąg)
mąkę pszennąrazową **96%** (4% rozkurz)
mąkę jęczmienną normalną **70%**
grysik jęczmienny lub **krupy** **68%**

Młynom wolno jest przyjmować do mielenia zboże należące tylko do komitetu aprowizacyjnego i do ludności wiejskiej i przerabiać je na mąkę jednego z powyżej przepisanych typów.

Jako wynagrodzenie za mielenie liczyć wolno najwyżej 2 K. za zmielenie 100 kg. zboża na mąkę razową, 3 K. za zmielenie 100 kg. zboża na mąkę innego typu.

Posiadacz młyna obowiązany jest prowadzić dokładną księgę, wykazującą tak nazwisko właściciela zmielonego zboża, jakoteż rodzaj i ilość zboża, jak wreszcie ilość i rodzaj przetworu z tego zboża.

Komenda obwodowa jest uprawniona do czasowego zamknięcia młynów, które nie przestrzegają powyższych przepisów.

§ 5.

Ceny mąki:

Jako cenę zasadniczą za poszczególne typy mąki (100 kg. loco młyn-bez worka) ustanawia się:

za mąkę żytnią normalną (80%)	K.	38. 50
za mąkę żytnią razową (96%)	„	34. 50
za mąkę pszenną normalną (80%)	„	45. 00
za mąkę pszenną wyborową lub grysik (15%) .	„	79. 50
za mąkę pszenną chlebową (65%)	„	37. 50
za mąkę pszenną razową (96%)	„	39. 50
za mąkę jęczmienną normalną (40%)	„	43. 50
za krupy jęczmienne lub grysik	„	45. 50
za otręby każdego gatunku	„	17. 50

Ceny te podwyższają się o rzeczywiste koszta przewozu zboża od producenta do młyna, oraz koszta przewozu mąki z młyna w miejsce zużycia.

Tytułem kosztów przewozu liczyć można za 100 kg. i 1 Km po 10 hal., przy złych warunkach komunikacyjnych po 15 hal.

Ponadto może komitet aprowizacyjny liczyć tytułem kosztów ogólnych najwyżej:

K. 2.50 na 100 Kg. mąki
„ 2.00 na 100 Kg. zboża
„ 1.00 na 100 Kg. otrąb.

W tych kosztach mieszczą się koszta za zwyczajne zużycie worków i wynagrodzenie ich za wypożyczenie.

Zarobek przy drobnej sprzedaży nie może więcej wynosić jak 2 hal. na funcie (5 hal. na kilogramie).

§ 6.

Rozdział przetworów młynarskich, względnie ziarna dla koni, przeprowadzać mają komitety aprowizacyjne przez wykazy (karty na chleb i na mąkę).

Komitety aprowizacyjne winny prowadzić wykaz wydanych kart. Są one również obowiązane prowadzić jak najdokładniejszą rachunkowość w sprawach aprowizacyjnych, a księgi rachunkowe na żądanie przedkładać Władzom do kontroli.

§ 7.

Wyrób chleba.

Przy wypiekaniu chleba należy używać 10% domieszki mąki jęczmiennej, ziemniaków, lub mąki ziemniaczanej.

Przy obliczaniu ceny chleba należy przyjąć za podstawę, iż ze 100 części mąki uzyskuje się najmniej 140 części chleba, przyczem uwzględnić należy przyjęty w danej okolicy zarobek piekarza. Ceny chleba ustalają komitety aprowizacyjne. Są one również obowiązane ogłaszać ceny chleba, mąki, krup, grysiku i otrąb przez przybicie cenników we wszystkich miejscach sprzedaży i starać się o ścisłe przestrzeganie tych cen.

§ 8.

Komitety aprowizacyjne dysponują otrębami, uzyskanemi przy mieleniu zboża przeznaczonego na aprowizacyę i mają je sprzedawać jako karmę dla żywego inwentarza należącego do mieszkańców miasta, względnie osady miejskiej, którą komitet w żywność zaopatruje, albo też rolnikom z sąsiedniej okolicy.

Przytem w szczególności uwzględnić należy tych rolników, którzy dostarczyli zboże przeznaczone na aprowizacyę.

Rozporządzenie to weszło w życie dnia 1. września 1916.

204.

L. A. Nr. 1970.

Obwieszczenie w sprawie obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnej Gubernii Wojskowej z dnia 17-go sierpnia 1916 Nr. 56517, w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11/6 1916 (dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61. zarządzam co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Nasiona koniczyny czerwonej i białej, seradeli, łubinu, wyki, bobiku i peluszki, pochodzące ze zbioru 1916 roku, oraz wszelkie pozostałe resztki zeszłorocznych zapasów tych nasion zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, użytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia Komendy są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, równie jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3.

Zajęciu nie podlega

nasienie potrzebne do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4.

Celem uregulowania sposobu i czasu odbioru, oraz oznaczenia cen wydane zostanie w stosownym czasie osobne rozporządzenie.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozprządzenia, względnie przepisów wydanych na podstawie tegoż, karane będą przez c. i k. Komendę obwodową grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze, obok kary aresztu nałożona może być kara grzywny do wysokosci 3000 k.

§ 6.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie weszło w życie z dniem 4. września 1916. r.

HANDEL i POŚREDNICTWO PRACY.

205.

Wnoszenie podań o pozwolenie na przywóz lub wywóz.

Ciągle jeszcze powtarzają się wypadki, że pomimo kilkakrotnie podawanych wskazówek, (patrz dziennik urz. Nr. 4. z. r. 1915 i z r. 1916) interesenci z obszaru okupowanego zwracają się z prośbami o pozwolenie na wywóz z Monarchii do obszaru okupowanego wprost do c. k. Ministerstwa skarbu.

Aby na przyszłość zapobiedz podobnym wypadkom, utrudniającym przegląd obrotu towarowego między obszarem okupowanym a Monarchią, ogłasza się ponownie, że podania o przywóz z Monarchii do obszaru okupowanego należy skierowywać do c. i k. Urzędu wywiadowczego w Krakowie Rynek 19, zaś podania o wywóz z obszaru okupowanego do Monarchii do c. i k. Zarządu obrotu towarowego w Krakowie ul. Długa 1.—w jednym i drugim razie za pośrednictwem c. i k. Komendy obwodowej.

Posterunki żandarmeryi i straży skarbowej mają ludność o tem pouczać.

Kto się innym władzom z prośbami powyższego rodzaju naprzykrza, będzie przez c. i k. Komendę obwodową obłożony karą porządkową.

206.

MGG. J. N. 14488/16.

Obwieszczenie

o zajęciu wszystkich gatunków futer i skór z sierścią (wełną, włosem), wyprawionych i niewyprawionych, konfekcyonowanych i niekonfekcyonowanych (z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych).

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, l. J. 14.488 zarządza się, co następuje:

1. Wszystkie gatunki futer i skór z sierścią, (włosem, lub wełną) wyprawione i niewyprawione, konfekcyonowane i niekonfekcyonowane — z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych — obojętnie czy takowe u kupców, kuśnierzy, garbarzy, rzeźników, przechowców (w zastawie), u osób prywatnych—z wyjątkiem takich, które osoba odnośna dla osobistego użytku posiada — lub u kogokolwiek w obrębie całego c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdują się lub znajdować się będą, zajmuje się niniejszem i będą takowe dla potrzeb c. i k. wojskowego Zarządu użyte.

2. Wszystkie osoby, które wyż wymienione gatunki skór posiadają lub przechowują, obowiązane są natychmiast po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia takowe w właściwej c. i k. Komendzie obwodowej pisemnie zgłosić.

W zgłoszeniu musi być wyraźnie podany rodzaj i ilość powyższych gatunków futer i skór, jakoteż i miejsce, gdzie się takowe znajdują. Właściciel (posiadacz) winien zgłoszenie własnoręcznie i czytelnie podpisać. Każdy przybytek w zapasach winno się zgłosić natychmiast, a najpóźniej do dni trzech.

3. Zakazane jest i karane będzie każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda wolna sprzedaż, przeniesienie na inne miejsce, ukrycie i każde pozbycie się w jakikolwiek sposób. Nie wolno też kupcom, kuśnierzom i garbarzom takich futer i skór kupować.

Przekroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego obwieszczenia karane będą grzywnami do 2000 K. lub karą aresztu do 6 miesięcy. Taksamo karany będzie każdy, kto zaniecha doniesienia c. i k. Komendzie Obwodowej o zapasach niezgłoszonych lub o osobach, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia. Niezgłoszone zapasy zostaną nadto skonfiskowane. Każdy, kto doniesie o zapasach zatajonych, otrzyma wynagrodzenie w wysokości 5% wartości szacunkowej zapasu. Wynagrodzenie to otrzymać mogą atoli tylko osoby cywilne.

4. Ceny, które za zajęte towary płacić się będzie, będą przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawczasu ustanowione i ogłoszone.

Rozporządzenie to weszło w życie dnia 24. sierpnia 1916.

E. Nr. 22579.

207.

Zajęcie łoju i kości.

Po myśli rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii M. V. Nr. 10433/P z dnia 13/II 1916 postanawiam:

1. Wszystek łój surowy i topiony, oraz wszelkie kości i tłuszcz kostny z rzeźni prywatnych, oleina stearyna i klej skórny zajmuje się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego; przeto wszelki obrót powyższymi artykułami jest zabroniony.

Zajęcie odnosi się tak do wszelkich istniejących zapasów jak i do wszystkich zapasów łoju i kości, które w przyszłości zostaną pozyskane.

2. Tak łój i tłuszcz kostny, jak i kości odbiorą osoby zaopatrzone w tym celu w odpowiednie legitymacye przez Wydział gospodarczy przy c. i k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem.

Ceny za odebrane towary będą następujące:

za	łój topiony	K. 5.—	za	1	kg.
„	łój surowy	„ 2.50	„	„	„
„	łój wykrajany i tłuszcz	„ 1.50	„	„	„
„	łój kostny przyjelitowy	„ 4.—	„	„	„
„	oleinę	„ 5.50	„	„	„
„	stearynę	„ 8.—	„	„	„
„	kości	„ 15.—	„	100	„
„	klej skórny	„ 30.—	„	„	„

3. Zapasy tłuszczów znajdujące się w fabrykach mydła i garbarniach podlegają również zajęciu; potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa ilości tłuszczów będą w przyszłości tym fabrykantom przydzielone przez Jen. Gubernatorstwo.

4. Wszelkie zapasy wyżej wspomnianych artykułów należy **w ciągu 8 dni** licząc od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia **zgłosić** w Komendzie obwodowej.

5. Przekroczenia tego rozporządzenia będą o-ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne-karane przez Komendę obwodową grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Nie zgłoszone ilości ulegną konfiskacie na rzecz Zarządu Wojskowego.

Rozporządzenie to weszło w życie dnia 29. Sierpnia 1916 r.

208.

E. Nr. 19094.

Handel jajami i wywóz tychże.

Na podstawie §§ 4 i 9 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 11. czerwca 1916 Dz. rozp. dla c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce Nr. 61 zarządzam:

1). Kupno jaj w celu dalszej sprzedaży albo w celu wywozu jest zabronione.

2). C. i k. Komenda obwodowa uskutecznia zakupno jaj przez upoważnione w tym celu osoby; te są jednak obowiązane wszystkie zakupione jaja oddać do dyspozycyi Komendzie obwodowej.

3). Właścicielom otwartych sklepów spożywczych wolno na podstawie zezwolenia Komendy obwodowej zakupywać jaja aż do wymiaru jednej paczki (1440 sztuk).

4). W przyszłości ustanowi Komenda obwodowa ceny wytyczne tylko za jaja zakupowane u producentów i drobnych sprzedawców.

5. Nagromadzenie jaj w celu konserwacyi podlega, o ile zapas przewyższa najmniejszy wymiar jednej paczki 1440 sztuk), obowiązkowi zgłoszenia; zapasy jaj znajdujące się w obwodzie przechodzą przez zgłoszenie pod dyspozycyę Wojskowego Jenerałgubernatorstwa.

6). Przekroczenia punktu 1, 2, 3, i 5 będą karane przez Komendę obwodową grzywną do 100,000 koron, albo aresztem do 5 lat (Rozp. Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915 dz. rozp. dla Zarz. Wojsk. w Polsce Nr. 47). Obok kary może być orzeczona konfiskata towarów, w związku z któremi nastąpiło orzeczenie karne, a które są własnością zasądzonego.

7). Wszystkie dotychczas wydane zarządzenia co do handlu jajami są uchylone.

Rozporządzenie to weszło w życie dnia 25. Sierpnia 1916 r.

209.

MGG. A. V. Nr. 102081 / E. Nr. 23364 /16

Zapotrzebowanie inteligentnych robotnic.

Fabryka amunicyi w Woellersdorf (koło Wiednia) potrzebuje do oddziału wyrabiania lontów inteligentniejszych, zręcznych robotnic:

Warunki:

1) Czas pracy 10 godzin dziennie.

2) Płaca dzienna z początku 5 Koron — później będzie podwyższona.

3) Wikt wspólny w kuchni dla kobiet za opłatą niespełna 1 korony dziennie.

4) Mieszkanie w barakach.

5) Ubezpieczenie od wypadku i choroby.

Robotnice, któreby pod tymi warunkami zgodziły się wyjechać, zechcą zgłosić się w Obwodowym Urzędzie pośrednictwa pracy przy c. i k. Komendzie obwodowej albo w filiach tegoż Urzędu w Działoszycach, Kazimierzy wielkiej, Koszycach i Wiślicy.

SKARBOWOŚC.

210.

Wezwanie do dobrowolnego wstępowania do straży skarbowej.

Wskutek wzrostu czynności z zakresu spraw dochodowo-skarbowych wyłoniła się konieczność wydatnego pomnożenia straży skarbowej, znajdującej się na tutejszym obszarze okupowanym.

W tym celu wzywa się-w ślad za ogłoszeniem, umieszczonem w numerze 6 tut. dziennika urzędowego z dnia 15. grudnia 1915 — wszystkich mieszkających w tutejszym obwodzie, a pozostających bez zajęcia, inteligentniejszych mężczyzn, aby wnosili swoje odpowiednio wystylizowane prośby o przyjęcie do pomocniczej służby przy straży skarbowej do c. i k. Komendy obwodowej w Pińczowie.

Do podań należy dołączyć: świadectwo chrztu (urodzin) i świadectwo moralności.

Małoletni muszą się nadto wykazać pisemnem a potwierdzonem przez Zwierzchność gminną zezwoleniem ojca lub opiekuna.

Wyszczególnione w powołanem powyżej ogłoszeniu warunki przyjęcia podaje się ponownie:

a) uzdolnienie fizyczne

b) zupełnie poprawne władanie językiem polskim w słowie i piśmie (władający ponadto językiem niemieckim mają pierwszeństwo),

c) odpowiedni do stanowiska służbowego stopień inteligencyi,

d) bez zarzutu dotychczasowy przebieg życia,

e) wiek od powyżej 18 do 35 lat,

f) ciepły koc i bielizna,

Jako odzież otrzyma każdy z magazynu wojskowego c. i k. Jenerał Gubernatorstwa - 1 płaszcz, 1 bluzę, 1 spodnie, 1 czapkę oraz 1 parę trzewików.

Naprawki odzieży w celu utrzymania jej w dobrym stanie będą pokrywane z dziennego wynagrodzenia.

Przyjęci kandydaci otrzymają wynagrodzenie dzienne w kwocie pięciu (5) koron, płatne z góry co 5 dni od dnia zgłoszenia się do służby w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Nadmienia się przytem, że przyjęci kandydaci podlegają przez cały czas trwania służby władzy wojskowej, a po złożeniu uroczystego przyrzeczenia postanowieniom wojskowej ustawy karnej-co do wszystkich swoich czynów.

C. i k. Komenda obwodowa nie wątpi, że wobec istniejących obecnie trndnych warunków życiowych, żaden z mieszkających w pińczowskim obwodzie, inteligentniejszych a pozostających bez zajęcia mężczyzn, cieszącycych się dobrą opinią, a zdatnych do służby, nie pominie tej korzystnej sposobności, by na tej drodze zapewnić sobie dobre i pożądane stanowisko.

SPRAWY WETERYNARYJNE.

211.

Grzebowiska.

(Rozporządzeeie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 20-go lipca 1916 r.).

Na podstawie § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29-go listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zwłoki padłych zwierząt należy bezwłocznie na przeznaczonych do tego celu miejscach w odpowiednio głębokich dołach zakopywać. W każdej więc miejscowości należy założyć grzebowiska dla zwierząt, które znajdować się mają w odległości conajmniej 300 m od mieszkań ludzkich, zagród, stajen, publicznych dróg, studzien, rzek, stawów, pastwisk i t. p.

§ 2.

Doły do zagrzebywania padlin muszą być przynajmniej dwa metry głębokie i wolne od wody podskórnej.

§ 3.

Przy wybieraniu placów na grzebowiska zwierząt należy wybierać grunt piasczysty lub żwirowaty; terenu obfitego w wodę, względnie wilgotnego i gliniastego należy unikać.

§ 4.

Cmentarzyska zwierząt należy otoczyć 1½ metra głębokim a 1 metr szerokim rowem, albo stałem 2 metry wysokiem ogrodzeniem, zaopatrzonem w bramę, aby w ten sposób przeszkodzić dostawaniu się tamże zwierząt. Place do grzebania należy zaopatrzyć w tablice z napisem „Grzebowisko". Musi być ono łatwo dostępne.

§ 5.

Brama grzebowiska ma być stale zamknięta. Klucze od tej bramy mają być w przechowaniu u sołtysa lub też oglądacza bydła.

§ 6.

Zwłoki zwierząt należy przewozić na grzebowisko na specyalnie do tego przeznaczonych wozach, saniach, lub t. p., przyczem należy uważać, aby części ciała padłego zwierzęcia nie zwisały na ziemię. Wszystkie części i odpadki padliny spadłe w czasie transportu na ziemię, należy razem z zanieczyszczoną wierzchnią warstwą ziemi zebrać i złożyć razem ze zwłokami w dole.

Do przewożenia zwłok należy o ile możności używać tylko koni lub innych zwierząt pociągowych z zarażonego obejścia. W wypadkach, w których zachodzi podejrzenie zarazy, należy zwłoki padłego zwierzęcia po przewiezieniu ich na plac grzebania starannie przykryć słomą, donieść bezwłocznie władzy— o ile to się jeszcze nie stało—o wypadku—i zaczekać na urzędowe zbadanie tychże.

§ 7.

Zwłoki podejrzanych o zarazę zwierząt należy bez oddzielenia jakichkolwiek części ciała złożyć w dole wraz ze skórą uczynioną nieużyteczną przez krzyżowe cięcia w wielu miejscach i przysypać warstwą niegaszonego wapna, a w braku tegoż posypać popiołem albo też oblać smołą lub gnojówką.

Doły przeznaczone do zakopywania zwierząt padłych lub ich części winny być wybierane (kopane) w rzędach i tak głęboko, aby ponad padliną (jej częściami etc.) mogła być nasypaną jeszcze warstwa ziemi grubości dwóch metrów.

§ 8.

Paszenie na grzebowiskach, jak również używanie tamże rosnącej paszy oraz przechowywanie na tychże paszy jest surowo wzbronione, tak samo jak wykopywanie kości z tych dołów.

§ 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne, będą karane po myśli § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29-go listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 przez Komendy obwodowe karą pieniężną do 2.000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

212.

MGG. H. Nr. 49265 / E. Nr. 21775 /16.

Zwalczanie wścieklizny.

(Obwieszczenie rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubern. wojskowego).

§ 1.

Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie, w miastach magistraty, utrzymywać w ewidencyi z wymieniem nazwiska i zawodu właściciela oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2.

Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3.

Do lokali publicznych (kawiarń, restauracyi, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4.

Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest wzbronione.

§ 5.

Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwem i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwem, wyłapywane.

Psy schwytane należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6.), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce co najmniej 56 cm wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych, nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6.

Wydanie schwytanych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy, będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11.,można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwytane psy trzymać w stosownem miejscu w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7.

Komendy obwodowe są upoważnione do wystawiania wyjątkowych pozwoleń dla psów używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8.

Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć; dla psów myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9.

Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10.

Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością, czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. sierpnia 1915, dziennik rozp. L. 30, grzywną do 2000 K, lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w dotyczącym obwodzie i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę obwodową.

KOMUNIKACYA.

213.

MGG. I. Nr. 29.712 / E. Nr. 13275 /16

Wypadki przejechań zwierząt przez pociągi kolejowe.

Zdarzają się wypadki potrąceń oraz przejechań samopas chodzącego bydła i koni przez pociągi kolejowe.

Celem zapobieżenia takim wypadkom w przyszłości, wzywa c. i k. Komenda obwodowa mieszkańców miejscowości położonych wzdłuż kolejek prowadzących przez tutejszy obwód, aby nie paśli bydła swego w pobliżu toru kolejowego bez odpowiedniego dozoru. W ten sposób zapewni się z jednej strony bezpieczeństwo ruchu pociągów, z drugiej właścicieli zwierząt uchroni od szkody.

Niestosujący się do tego zarządzenia będą karani po myśli art. II, § 1. rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. część VII. Nr. 30 grzywnami do 200 Koron albo karą aresztu do 20 dni.

214.

E. Nr. 23229.

Naprawa gościńców i dróg.

Zrobiono spostrzeżenie, że główne drogi komunikacyjne i drogi boczne w obwodzie, których utrzymanie należy do gmin, znajdują się w stanie opłakanym, wskutek czego, zwłaszcza przy złej pogodzie, nie tylko wszelka komunikacya ustaje, lecz także konie i wozy ulegają zużyciu w sposób wielce ujemny dla ekonomicznych interesów ludności.

Ponieważ obecnie jest już po żniwach, przeto c. i k. Komenda obwodowa zarządza, aby poszczególne wsi niezwłocznie przystąpiły do naprawy głównych gościńców i dróg bocznych, położonych na ich obszarze, a które żandarmerya bliżej oznaczy.

Miejscowości, których niniejsze zarządzenie dotyczy, mają każdorazowo i natychmiast dostawić do naprawy gościńców i dróg wskazanych przez żandarmeryę podaną wójtowi i sołtysom ilość robotników, którzy mają ze sobą przynieść potrzebne łopaty i kilofy.

W razie niezastosowania się do wskazówek żandarmeryi wymienieni funkcyonaryusze gminni poniosą kary do 200 rubli względnie do 2 miesięcy aresztu, zaś opieszałe wsi grzywny do 2.000 rubli.

215.

M. A. Nr. 2773.

Dopuszczenie pieniężnych przekazów pocztowych do Niemiec i jeneralnego gubernatorstwa w Warszawie.

Po myśli obwieszczenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 16. sierpnia 1916. Tel. Nr. 36968. dopuszczony jest od 1. września obrót pieniężnych przekazów pocztowych między Jenerałgubernatorstwem lubelskiem a Niemcami i Jenerałgubernatorstwem warszawskiem.

Najwyższa dopuszczalna kwota jednego przekazu pocztowego z Jenerałgubernatorstwa lubelskiego do Niemiec lub Gubernatorstwa warszawskiego wynosi 800 marek, zaś z Niemiec lub Gubernatorstwa

warszawskiego do Jenerałgubernatorstwa lubelskiego 1000 Koron. Przekazy pieniężne posyłane w pierwszym kierunku winny być wystawione w markach, zaś w drugim kierunku w walucie koronowej. Wypłata w Jenerałgubernatorstwie lubelskiem następuje w walucie koronowej. Opłata od przekazów wynosi do 40 koron: 20 hal; ponad 40 koron za każde dalsze 20 koron lub ułamek tej kwoty: 10 hal.

Jeden nadawca nie może nadać w Jenerałgubernatorstwie lubelskiem do zagranicy w jednym i tymsamym dniu wyższej kwoty, niż ta, która jest dopuszczalna na jeden przekaz.

Niedopuszczalne są dopiski na odcinkach przekazów pocztowych, telegraficzne przekazywanie pieniędzy, żądanie doręczenia przez umyślnego posłańca, jakoteż żądanie potwierdzenia wypłaty pieniędzy odbiorcy.

Przekazy do Niemiec i do Jeneralnego Gubernatorstwa w Warszawie muszą być wystawione w języku niemieckim.

SĄDOWNICTWO.

216.

Wyroki Sądu wojskowego.

1.

Tus. wyrokiem prawomocnym z 16. sierpnia 1916 L. cz. K. 8/23/16 została skazana na karę ciężkiego więzienia sześcio (6) miesięcznego z ustawowemi obostrzeniami Barbara 1-o ślubu Krzysztof, 2-o ślubu Zgrzywa, urodzona Rutkowska, w Jurkowie, gmina Złota, urodzona i tamże przynależna, zamieszkała w Żurawnikach, gmina Złota, z powodu zbrodni kradzieży z §§ 457, 466 lit. d. w. u. k.

2.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 16/8 1916 L. cz. K 121/16 został Tomasz Prostak z Kołkowa, gmina Góry, obwód Pińczów, ukarany za zbrodnię niedozwolonego posiadania broni po myśli § 2. rozp. N. Wodza armii z dnia 8/3 1916 Nr. 51 na trzech (3) miesięczną obostrzoną karę więzienia.

3.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 16/8 1916 L. cz. K 122/16 został Michał Szewczyk z Maryanowa, gmina Góry, obwód Pińczów, za zbrodnię niedozwolonego posiadania broni z § 2. rozp. N. Wodza armii Nr. 51 Dz. XVI na cztery (4) miesiące obostrzonego więzienia zasądzony.

4.

Wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 16/8 1916 L. cz. K 127/16 zostali małżonkowie Feliks i Marya Francikiewicz z Woli zagojskiej za występek z § 568 u. w. k. na dwa tygodnie aresztu garnizonowego zasądzeni.

5.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 16/8 1916 L. cz. K 129/25/16 został Franciszek Grzęda z Kozubowa, gmina Chroberz, za występek przeciw publicznej obyczajności, popełniony przez pijaństwo na (6) sześć tygodni garnizonowego aresztu zasądzony.

6.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 21|8 1916 L. cz. K 130|25|16 została Maryanna Południkiewicz za popełnioną zbrodnię dzieciobójstwa po myśli §§ 413, 418 u. w. k. na trzyletnie więzienie z ustawowemi obostrzeniami zasądzona.

7.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 14|8 1916 L. cz. K 131|16 został Antoni Kwiecień z Sudołu, gmina Drożejowice, obwód Pińczów, za zbrodnię kradzieży na podstawie §§ 457, 459, 446:b, 462:c, 469 u. k. w. i na podstawie rozp. Naczelnej Komendy armii Op. Nr. 32183, z 16|3 1915 i jakoteż § 444 odstęp 3 p. k. w. w połączeniu z rozporządzeniem Ministerstwa Wojny z dnia 22|12 1868 prez. 4554 Pkt. 23. odst. 5 i na podstawie § 469 u. k. w. miejsce kary śmierci przez rozstrzelanie, zasądzony na siedm (7) lat ciężkiego więzienia, zaostrzonego jednodniowym postem w miesiącu, twardem łożem w dzień postu i zamknięciem w odosobnionej celi w czasie szóstego miesiąca każdego roku kary.

8.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 24|8 1916 L. cz. K $^{132}|_{47}$|16 został Julian Pruchnicki, urodzony w Wójczy tejże gminy, obwód Busko i tam przynależny, zaś w Unikowie, obwód Pińczów, zamieszkały, za występek przeciw bezpieczeństwu życia § 599 u. w. k. na (7) siedmiomiesięczny garnizonowy areszt z ustawowemi obostrzeniami zasądzony.

9.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 14|8 1916 L. cz. K 130|16 został szer. Franciszek Czermak z 45 p. p. za zbrodnię sprzeniewierzenia z § 472a u. w. k. na (6) sześciomiesięczne więzienie z ustawowemi obostrzeniami zasądzony.

217.

E. Nr. 24563.

WYKAZ

spraw karnych o podbijanie cen prawomocnie osądzonych przez Sąd pokoju S. I. w Pińczowie

za czas od 1. lipca do 31. lipca 1916.

L. p.	Imię i nazwisko	dzień wyroku	Czyn karygodny	Rodzaj i wymiar kary
1	Szloma Heitler	13. 6. 1916	Wykroczenie z § 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. września 1915 Nr. 38.	60 K. grzywny lub 10 dni aresztu.
2	Majer Ostrowiecki	10. 7. 1916		20 K. grzywny lub 5 dni aresztu.
3	Małka Przendza	24. 7. 1916		20 K. grzywny lub 4 dni aresztu.
4	Leibuś Gold	11. 7. 1916		20 K. grzywny lub 5 dni aresztu.
5	Chaskel Singer	22. 7. 1916		15 K. grzywny lub 5 dni aresztu.
6	Selda Pukiert	24. 7. 1916		10 K. grzywny lub 5 dni aresztu.
7	Henoch Buttmann	24. 7. 1916		3 K. grzywny lub 1 dzień aresztu.
8	Szymon Weitz	31. 7. 1916		5 K. grzywny lub 2 dzień aresztu.

218.

Poszukiwanie sprawców.

1.

Rolnik Józef Kobuz w Jakubowicach został obrabowany przez 3. bandytów, którzy mu skradli 98 rubli (jeden-25 rublowy banknot, siedm-10 rublowych banknotów, jeden-3 rublowy banknot), a następnie przepadli w niewiadomym kierunku. Bandyci byli ubrani w uniformach legionistów, w kamaszach do okręcania, z rewolwerami, w czapkach legionistów; dwaj mieli około 20—22 lat, jeden bez zarostu, co do trzeciego brak opisu osoby. Bandyci mają się ukrywać w lesie chroberskim. Wszyscy, którzy mogą w tej sprawie coś zeznać, raczą powiadomić o tem c. i k. Sąd wojskowy w Pińczowie.

2.

Dnia 18/8 1916 około godziny 8. rano wybuchł pożar w zabudowaniach administratora majątku Żurawniki Józefa Libiszewskiego i zniszczył cały zapas jęczmienia, wyrządzając szkodę około 2500 koron. Jest podejrzenie, że ktoś ogień podłożył, ale śladu po złoczyńcy niema żadnego.

Uprasza się, aby wszyscy, mogący o tem coś zeznać, c. i k. Sąd wojskowy w Pińczowie zawiadomili.

3.

W nocy na 19/8 1916 spaliły się na szkodę Kalmy Weinreba w Gorzkowie, gmina Dobiesławice, obwód Pińczów, 1 stodoła, 2 szopy, dach domu mieszkalnego, 2 konie, 1 krowa, 2 jałówki, zboże, koniczyna, siano, przyrządy rolnicze, ubrania i tytoń. Szkodę obliczono na 11850 K. Śladu po domniemanych sprawcach niema.

Uprasza się wszystkie komendy i organa bezpieczeństwa, ażeby śledziły za domniemanym sprawcą i w razie przychwycenia tegoż do c. i k. Sądu wojskowego odstawiły.

219.

Odwołanie listu gończego.

List gończy, który został ogłoszony w Dienniku urzędowym Nr. 6. z dnia 20/6 1916 za szeregowcem Janem Głuchem z 16. p. p. obrony krajowej, zostaje niniejszem odwołany.

220.

Pochwała.

W tus. sprawie karnej l. cz. K 85/16 przeciw Leibowi Kupczykowi i tow. z powodu zbrodni kradzieży z §§ 457, 459, 461c, 469 w. u. k. po przeprowadzonej dnia 31|8 1916 rozprawie zasądzono jednego z pośród sześciu spólników szajki złodziei koni na śmierć, innych na wieloletnie więzienie. Wyśledzenie sprawców udało się tylko dzięki niezmordowanej, nadzwyczajnie gorliwej działalności wachmistrza posterunku żandarmeryi w Sancygniowie Wojciecha Sawickiego, któremu tutejsza Komenda obwodowa wyraża pochwalne uznanie w imieniu Najwyższej służby.

***Cesarski i królewski Komendant Obwodu*:**

ZYGMUNT Grzymała DOBIECKI, Pułkownik, w. r.

Druk. I. Rapoporta, w Pińczowie.

C. i k. Komenda obwodowa w Pińczowie
F. A. Nr. 3051/16.

Dodatek

do Dziennika urzęd. Nr. 9
z dnia 20. września 1916.

Pobór wyższych należytości stemplowych.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 21-go lipca 1916 r.).

W zastosowaniu sankcyonowanej dnia 4-go października 1914 r. uchwały rosyjskiej Rady Ministrów (ros. dzpp. Nr. 308 z 12-go listopada 1914 r. L. 2870) postanawia się po myśli artykułu 48. Konwencyi Hagskiej, co następuje:

1. Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 1 Rb. 25 kop. od arkusza (art. 13 ust. nal. zbiór praw tom V wydanie z r. 1912) podwyższa się na 2 Rb. od każdego arkusza.

2. Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 75 kop. od arkusza (art. 14 i 15 ust. nal. zbiór praw tom V wydanie z r. 1912) podwyższa się na 1 Rb. od każdego arkusza.

3. Aktową należytość stemplową skali niższej (art. 50, p. 2 ust. nal. zb. pr. t. V wyd. z r. 1912) od wymienionych w artykułach 57 i 57/1 ustawy należytościowej (wydanie z r. 1903 i 1912) aktów i dokumentów na każdą sumę ustanawia się na 10 kop. od każdych 100 Rb, sumy aktu aż do 10.000 Rb., zaś na 1 Rb. od każdego 1000 Rb. sumy przekraczającej 10.000 Rb., przyczem niecałe setki i tysiące rubli za całe mają być liczone.

4. Aktową należytość stemplową skali wyższej od procentowych papierów wartościowych, wymienionych w artykule 54 ust. nal. (zb. pr. t. V wydanie z r. 1903), ustanawia się na 1% od wartości tych walorów (art. 37 ust. nal.).

5. Ustępy 21, 27 i 30 artykułu 13, ustęp 1 artykułu 38, artykuł 45, artykuły 51/1, 57/1, 60 (wszystkie wedle wydania z r. 1912) i artykuł 128 ust. nal. (zb. pr. t. V wydanie z r. 1903) zmienia się w następujący sposób:

Art. 13.

Stałej należytości stemplowej w kwocie 2 Rb. od każdego arkusza podlegają:

Ustęp 21. Wypisy (oprócz pierwszych czyli głównych egzemplarzy, ust. not. wyd. z r. 1892, art 195 i 196) oraz kopie aktów i dokumentów, podlegających procentowej należytości stemplowej, nadto akty protestu zobowiązań pieniężnych, podlegających stemplowi wekslowemu, jeśli opłata od pierwszego czyli głównego wypisu, oryginału aktu lub dokumentu albo zaprotestowanego zobowiązania pieniężnego nie jest mniejszą od 2 Rb.

Ustęp 27. Police asekuracyjne, zastępujące je rachunki lub kwity przy wszelkich ubezpieczeniach (oprócz wskazanych w ustępie 1 artykułu 68 i ustępie 12 artykułu 69) następnie wszelkie umowy co do ubezpieczenia walorów, akcyj i papierów procentowych, jeśli suma premii asekuracyjnej przewyższa 30 Rb. przy ubezpieczeniach zaś od pożaru, jeśli ta suma przewyższa 30 Rb. a nie przewyższa 400 Rb.

Ustęp 30. Świadectwa, bilety i kwity na wkłady pieniężne, terminowe i bezterminowe (oprócz wkładów na rachunek bieżący) wydawane przez instytucye kredytowe, państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie, kantory i prywatne spółki, jeśli suma wkładu jest wyższą od 1000 Rb., oraz na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący), jeśli suma wkładu do przechowania wyższą jest nad 1000 Rb., lecz nie wyższą nad 2000 Rb. Jeśli pomienione świadectwa, bilety i kwity wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to opłacie stemplowej podlega każda wpłata do tych książeczek zapisana na sumę ponad 1000 Rb., a przy wkładach do przechowania na sumę ponad 1000 Rb., lecz nie wyższą jak 2000 Rb.

Art. 38.

Umowy i zobowiązania, przy zawarciu których nie można określić z góry przypadającej podług nich sumy n. p. dostawie materyałów po cenie umówionej w takiej ilości, jaka później potrzebną się okaże, przy wykonywaniu robót za dziennem wynagrodzeniem albo od jednostki wyrobów i t. d., podlegają należytości stemplowej wedle następujących zasad:

1. Przy samem zawarciu umowy na nieustaloną przez nią sumę pobiera się od tejże stałą należytość w kwocie 2 Rb. (art. 13 ust. 11).

Art. 45.

Jeżeli opłata stemplowa, należna od pierwszych albo głównych wypisów, od aktów i dokumentów które podlegają opłacie stemplowej aktowej, albo od protestowanych zobowiązań pieniężnych, podlegających wekslowej opłacie stemplowej, jest mniejszą jak 2 Rb. (art. 13, ust. 21) to następne wypisy i kopie oryginałów aktów i dokumentów oraz akty protestów tych zobowiązań podlegają należytości stemplowej w tej samej wysokości jak pierwsze czyli główne wypisy, oryginały aktów i dokumentów oraz zaprotestowane zobowiązania dłużne.

Art. 51|1.

Opłacie stemplowej aktowej skali wyższej we wysokości podanej w artykule 50, ustęp 1, lit. a) (wydanie z r. 1912) podlegają police asekuracyjne ubezpieczeń ogniowych oprócz wzmiankowanych w ustępie 11 artykułu 69, oraz zastępujące je rachunki lub pokwitowania, jeśli suma premii asekuracyjnej jest wyższą nad 400 Rb.

Art. 57|1.

Opłacie stemplowej aktowej skali niższej w wysokości wskazanej w ustępie 2, artykułu 50 (wydanie z r. 1912) podlegają wydawane przez instytucye kredytowe państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie kantory i spółki prywatne: świadectwa, bilety i pokwitowania na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący) jeśli suma wkładu do przechowania jest większą niż 2000 Rb. Jeśli wzmiankowane świadectwa, bilety i kwity depozytowe wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to stemplem opłaca się każda wpłata do tych książeczek wciągnięta, przewyższająca 2000 Rb.

Art. 60.

Jeśli wartość transakcyi handlowej nie może być chociażby w przybliżeniu określona, to transakcya taka przy samem jej zawarciu podlega stałej należytości stemplowej 2 Rb. (art. 13, ust. 11 wydanie z r. 1912). Dodatkowy pobór aktowej należytości stemplowej od takiej transakcyi podług ustalonej przez jej wykonanie sumy uskutecznia się najpóźniej w ciągu tygodnia po otrzymaniu przez nabywcę ostatniej partyi towaru albo dokumentu stwierdzającego wykonanie transakcyi (rachunku handlowego, notatki dla pamięci, listu handlowego likwidującego stosunek i t. d.).

Przy opłacie należytości dodatkowej potrąca się należytość stemplową uiszczoną przy zawarciu transakcyi.

Art. 128.

Dodatkowe uiszczenie należytości stemplowej od aktów i dokumentów wskazanych w poprzednim artykule (127) może być uskutecznione stemplami w sposób ustanowiony w art. 119 przy skasowaniu stempla przez jednego z kontrahentów, jeśli podlegająca opłacie suma nie przenosi w aktach i dokumentach wymienionych w artykułach 60 i 61, 500 Rb. a w innych aktach i dokumentach 100 Rb.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Sprostowanie do Dziennika urzęd. Nr. 7 z dnia 20. lipca 1916.

Na str. 2. Dziennika w ustępie 126 punkt IV ma brzmieć **poprawnie:**

IV. Ściąganie zaległych pretensyi.

Po myśli art. 70 wymienionej na wstępie ustawy skargi o zapłatę dłużnej kwoty i podania o egzekucyę zaległych pretensyi z nieruchomego majątku dłużników należy wnosić do c. i k. Sądu obwodowego.